

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Andronic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 2ra-448/17

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zgherea Aliona către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Gargalîc Serghei, privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 01 octombrie 2014, Zgherea Aliona s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ÎM CIA „Transelit” SA prin care a solicitat, încasarea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Zgherea Aliona a indicat că, în rezultatul accidentului rutier din 18 ianuarie 2014, a fost deteriorat automobilul său de model VW Voga, n/î E 218 BA, vinovat fiind recunoscut Gargalîc Serghei. Deoarece automobilul persoanei vinovate de comiterea accidentului rutier, Gargalîc Serghei, era asigurat de către CIA „Transelit” SA (contractul de asigurare din 15.11.2013), a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare.

Prin încheierea Judecătoriei centru mun. Chișinău din 10 decembrie 2014, s-a dispus efectuarea expertizei auto tehnice. Procesul s-a suspendat pînă la prezentarea

raportului de expertiză (f.d. 48-49 vol. I).

Potrivit raportului de expertiză nr. 104 din 26 ianuarie 2015, efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare, s-a concluzionat: 1) suma pagubei (cu includerea uzurii pieselor de schimb) cauzată posesorului automobilului de model „VW Bora” cu n/î E218BA în rezultatul accidentului rutier din 18.01.2014 conform devizului de reparație constituie 62 949 lei; 2) suma necesară pentru reparație (cu includerea uzurii pieselor de schimb) a automobilului de model „VW Bora” cu n/î E218BA, defectat în rezultatul accidentului rutier din 18.01.2014 conform devizului de reparație constituie 62 949 lei (f.d. 51-55 vol. I).

La 20 octombrie 2015, concretizând și majorând cerințele reclamanta a solicitat încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier în mărime de 62 949 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 4 983,46 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 9 944,47 lei constituite din (2 140,47 lei – taxa de stat achitată, 1004 lei – plata pentru efectuarea expertizei, 6 800 lei – plata pentru asistența juridică) (f.d. 84 vol. I).

Menționează reclamanta că, potrivit contractului de asigurare, ÎM CIA „Transelit” SA s-a obligat să restituie prejudiciul în caz de accident rutier creditorului pagubei, în termen de 3 luni, însă ÎM CIA „Transelit” SA pînă la moment nu și-a onorat obligația de plată a despăgubirii de asigurare, prevăzută și de prevederile art. 1315 pct. b) Cod Civil al RM.

Menționează reclamanta și asupra faptului că, toate încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară, pîrîtul lea respins.

Invocând prevederile art. 14, art. 602 Cod Civil al RM, solicită reclamanta Zgherea Aliona încasarea prejudiciului material, stabilit prin raportul de expertiză autotehnică nr. 104 din 26.01.2015, efectuată în temeiul încheierii instanței din 10.12.2014, în mărime de 62 949 lei. Totodată, avînd în vedere refuzul pîrîtului de a-i achita despăgubirea de asigurare în mod benevol, evitînd prin diferite metode, solicită reclamanta încasarea dobânzii de întârziere în temeiul art. 619 alin. 1 Cod Civil, începînd cu data de 18.04.2014, data la care au expirat cele 3 luni în care CIA „Transelit” SA s-a obligat să achite despăgubirea de asigurare conform contractului de asigurare. În motivarea prejudiciului moral solicitat, reclamanta a invocat comportamentul cu rea-credință din partea pîrîtului, în temeiul prevederilor art. 1398 alin. 1, art. 1422 alin. 1, 2 Cod Civil al RM.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 (f.d.116-121, Volumul I):

-S-a admis parțial acțiunea înaintată de către Zgherea Aliona împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Gargalic Serghei, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată;

-S-a încasat de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Alionei Zgherea prejudiciul material în sumă de 62 949 lei MDL, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 1 800,47 lei MDL, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei în sumă de 1004 lei MDL și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei MDL;

-În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, s-a respins apelul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 (f.d.156-161-239, Volumul I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2016, s-a admis recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată (f.d. 207-212, Volumul I).

Pentru a decide astfel instanța de recurs a reținut că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural. Or, contrar prevederilor legale, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel a lăsat fără examinare și nu a elucidat argumentul invocat în cererea de apel precum că, raportul de expertiză judiciară nr. 104 din 26 ianuarie 2015, întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare, la care s-a făcut referire, conține lucrări, care nu au fost incluse în procesul-verbal de constatare a pagubei, întocmit de către compania de asigurări, cu participarea tuturor părților interesate, a lăsat fără examinare argumentul precum că, automobilul intimatei Aliona Zgherea a fost reparat și, prin urmare, nu mai era necesară numirea unei expertize, atâta timp cât automobilul a fost recondiționat și se cunoștea întinderea prejudiciului real suportat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, s-a respins demersul înaintat de apelanta ÎM CIA „Transelit” SA privind ordonarea efectuării expertizei suplimentare, ca fiind neîntemeiat (f.d. 226-227, Volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 (f.d. 231-239, Volumul I).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 18 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, ÎM CIA „Transelit” SA prin intermediul avocatului Doroftei Roman (mandat nr. 1050973) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, a încheierilor subsecvente din data de 01 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele, nemotivat a respins demersul privind numirea expertizei auto-merceologică.

La data de 22 februarie 2017 Zgherea Aliona a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la

proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de

Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță